अभिदुद्रावेति ॥ अंतर्धानं हित्वेतिशेषः ॥ २५ ॥ भीमसंकाशां भीमरूपां ॥ २६ ॥ अभिपूजयन् अडभावआर्षः ॥ सहस्राक्षः विश्वामित्रमुवाचेत्यन्वयः ॥ २७ ॥ किं मुक्तवंतस्तदाह ॥ मुनेइति ॥ २८ ॥ तोषितावयमितिशेषः ॥ अनेनकर्मणा त्वत्प्रवर्तिततारकावधरूपेण ॥ स्नेहंदर्शय मदीयोयमात्मःशिष्यइतिस्नेहमूलंव्यापारंप्रवर्तय ॥ तमेवव्यापारमाह ॥ प्रजापतेरिति ॥ २९ ॥ तपसा ज्ञानेन बलेनचभृतः पूर्णः ॥ तेतवदानस्य पात्रभूतश्चराघवः अतस्तस्मैकुशाश्वपुत्रान्निवेदय ॥ तथालब्धानामेवास्त्राणांकार्य

अभिदुद्रावकाकुत्स्थंलक्ष्मणंचविनेदुषी॥तामापतंतींवेगेनविक्रांतामशनीमिव॥ २५॥शरेणोरसिविव्याधपपातचममारच॥तां हतांभीमसंकाशांदृष्ट्वासुरपतिस्तदा ॥ २६ ॥ साधुसाध्वितिकाकुत्स्थंसुराश्चाप्यभिपूजयन् ॥ उवाचपरमप्रीतःसहस्राक्षःपुरंदरः ॥ २७॥ सुराश्चसर्वेसंहृष्टाविश्वामित्रमथाब्रुवन्॥ मुनेकौशिकभद्रंतेसेंद्राःसर्वेमरुद्गणाः॥ २८॥ तोषिताःकर्मणाऽनेनस्नेहंदर्शयराघवे॥ प्रजापतेःकुशाश्वस्यपुत्रान्सत्यपराक्रमान्॥ २९॥ तपोबलभृतोब्रह्मन्राघवायनिवेदय॥ पात्रभूतश्चतेब्रह्मंस्तवानुगमनेरतः ॥ ३० ॥ कर्तव्यंसुमहत्कर्मसुराणांराजसूनुना॥ एवमुक्त्वासुराःसर्वेजग्मुर्हृष्टाविहायसं॥ ३१ ॥ विश्वामित्रंपूजयंतस्ततःसंध्याप्रवर्तते ॥ ततोमुनिवरःप्रीतस्ताटकावधतोषितः ॥ ३२ ॥ मूर्ध्निराममुपाघ्रायइदंवचनमब्रवीत् ॥ इहाद्यरजनींरामवसामशुभदर्शन ॥ ३३ ॥ श्वःप्रभातेगमिष्यामस्तदाश्रमपदंमम ॥ विश्वामित्रवचःश्रुत्वाहृष्टोदशरथात्मजः ॥ ३४ ॥ उवासरजनींतत्रताटकायावने सुखं ॥ मुक्तंशापंवनंतच्चतस्मिन्नेवतदाहनि ॥ रमणीयंविबभ्राजयथाचैत्ररथंवनं ॥ ३५ ॥ निहत्यतांयक्षसुतांसरामःप्रशस्यमानः सुरसिद्धसंघैः॥ उवासतस्मिन्मुनिनासहैवप्रभातवेलांप्रतिबोध्यमानः॥२६॥ इत्यार्षेश्रीरा०वा०बा०षड्विंशःसर्गः॥ २६॥ ॥७॥

क्षमत्वमितिभावः ॥ अनुगमने शुश्रूषणे दृढनिश्चयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पूजयंतस्तुवंतोजग्मुरित्यन्वयः ॥ प्रवर्ततेइत्यस्य स्मेतिशेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ मुक्तशापं अपगतोपद्रवं ॥ यद्वा लब्धशापयाताटकयामुक्तं ॥ ३५ ॥ प्रभातवेलांप्रतिबोध्यमानइति ॥ विश्वामित्रेणेत्यादि जजागरेतिशेषः ॥ ३६ ॥ इतिरा०वा०बा०षड्विंशःसर्गः॥२६॥